

la contra | ENRIC RAMIONET

Els colors de l'adopció

El desig d'un nadó que hereti els teus somnis i altres idealitzacions paternals són tan irrealistes com les dels dipositaris de l'honor nacional, que no accepten que no poden garantir el futur de les criatures

No has de deixar que la realitat espantoli un bon article, diu un dels principis cínics del periodisme, ni que l'honestetat debiliti les teves raons, conclou qui és partidari d'estendre el cinisme a la vida. I segons com, a més, defensar que tot és mentida i el món és un fangar esdevé una garantia d'èxit.

M'agradaria pensar que és l'ansia per arrodonir un article reeixit o guanyar un debat, el que explica el contingut escruixidor d'alguns articles recents sobre l'adopció internacional. Anys enrere, quan aquest fenomen es va generalitzar entre nosaltres, la premsa s'hi aproximava sovint per recrear les habituals postals humanitàries. Ara, però, sembla que es gira la perspectiva i aquelles coloracions suaus tendeixen a trasmudar-se en la imatge en blanc i negre del dramàtic espoli de criatures del sud per part de gent del nord una mica trastornada. Aquesta deu ser la nova tesi.

Sé de bona tinta que no és fàcil mantenir la naturalitat en aquests casos. Quan l'estrany però profundíssim instint paternal s'imposa i es procura satisfer adoptant, es desencadenen mil i una consideracions que van des de la psicopatologia a l'abnegació absolutament irrelevant i generalment absurdes. De tot hi ha al món, però l'única diferència essencial que existeix entre la paternitat biològica i l'adoptiva és que els que aspiren a la segona es veuen obligats a respondre moltes preguntes que mai ningú formularà als de la primera.

Ja sé que, en allò que en diuen premsa del cor i que en realitat s'adreça a altres vísceres, hi apareixen celebrats donant una imatge frívola, però per a la immensa majoria, l'adopció internacional és simplement l'oportunitat d'encaixar i resoldre dues necessitats, dos déficits. Un nen sense pares i uns pares vocacionals sense fills. Una forma, petita i humil, de reparar desordres franquejant forçades arquitectures burocràtiques, prejudicis racials, ínfules patriòtiques, fronteres que

Nens de l'orfenat Fraternité Notre Dame, a Ulan Bator (Mongòlia). / EFE

alguns pretenen insalvables.

Què té de dolenta aquesta transacció? Una única cosa, que de fet, desmesuradament, és la que es denuncia en els articles: que sigui falsa. Que la mercantilització i les ingents sumes de diners que en alguns casos (no tots!) s'hi mouen la perverteixin. Que les necessitats del sud no siguin reals i que s'engendrin nens per a l'adopció, que se n'ofereixin que no són orfes, que es creï un mercat de criatures per satisfer les necessitats i les ansies del nord.

Però negar que a molts països empobrits els orfenats queden plens no sembla prudent, i convertir les perversions que amb tota seguretat existeixen i que s'han i es poden combatre, en la història actual de l'adopció internacional i en la seva realitat, no és just. No ho és ni per als pares, ni per als fills, que comparteixen milers

d'experiències admirables. No ho és per la munió d'emotives històries d'èxit.

Ja sabem dels desequilibris socioeconòmics, de les lògiques nord-sud i de les nostres responsabilitats com a beneficiaris del curs de la història, però les adopcions no tenen perquè ser-ne un exponent més sinó justament el seu revers. O no són una possibilitat d'abatre prejudicis i distàncies, de crear vincles, de globalització humana i no únicament econòmica? El desig d'un nadó d'anunci que heretarà els teus somnis i altres idealitzacions paternals són tan irrealistes com les d'alguns dipositaris de l'honor nacional, que es neguen a acceptar que no poden garantir el futur de totes les criatures del país. Tan insensat seria deixar que les llums ens ocultin les ombres, com permetre que les ombres apagui algunes llums esplèndides.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Per la dignitat d'Haití

Arriben notícies d'Haití que superen tots els terrors possibles, com l'afany de robar nens deseparats per a adopcions il·legals. I també arriben informacions de miracles, com el d'aquella senyora gran que, després de vuit dies colgada, encara respirava i a qui miraven d'hydratar amb delicadesa, no res, quatre gotes d'aigua espargides amb molta cura perquè un excés de líquid hauria estat fatal després de tanta mancança. Aquests dies, des de la distància, estem observant la part més detestable de l'ésser humà i també molts exemples d'honestetat i de rigor humanitari que ens reconcilien amb la capacitat de fer el bé sense necessitat de justificació ni de recompensa. Des d'aquí, acomodats i febles, ens queda només el recurs de la pietat, que no és un recurs sinó una nobilíssima i ferma voluntat de compartir, de fer nostre, el dolor dels altres. Però, al mateix temps, febles i satisfets, potser pensem que ja n'hi ha prou de veure desgràcies alienes i d'assistir cada dia a la funció de l'horror, en forma d'històries macabres o d'imatges que ens transporten a l'infern. Mai no m'han agradat els articles que acaben el discurs amb un compte corrent. Segur que n'han vist molts. Sempre he pensat que era una mena de recurs fàcil del periodista que, més enllà del seu paper d'observador (indignat o no amb la realitat), es limitava a fer d'anunciant d'una causa que, amb tot el dret del món, considerava justa. Sempre he pensat que no calia, que hi havia altres vies publicitàries. Però aquesta vegada, amb permís de la superioritat, trenco la promesa que m'havia fet i parlo de l'Orfenat de Sant Francesc, al poble de Madame Bernard a l'Ile-à-Vache. És una illa d'Haití que no ha sofert els efectes directes del terratrèmol, però que ara pateix —amb una raó sòlida— per la seva supervivència. Tot és més escàs i més car. I tot penja d'un fil. Ajudar-los significa també que uns desgraciats no facin negoci amb les criatures. Parlo de dignitat. Per cert, el compte és: 2100 3700 72 2200230738.

el nostre catàleg a internet

www.calrei.com

totalment renovada

cal rei
coses de casa

012
www.gencat.cat

PER EVITAR LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, TU QUÈ HI TENS A DIR? ENTRA A **TUQUEHITENSADIR.GENCAT.CAT**

atenció dones
violència
900 900 120
gratuit i confidencial

per la prevenció

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

APROFITEU LA SUBVENCIÓ DE LA GENERALITAT PER A LA RENOVACIÓ D'OBERTURES

TANCAMENTS D'ALUMINI

Soluciones!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

SONOR
AUDIOFONS
Centre Auditiu Especialitzat

Ès l'hora de sentir-hi bé!

PHONAK
hearing systems

Gran Via Jaume I, 69-17001 GIRONA
Tel. 972 20 06 64
Vilafant, 8-17600 FIGUERES
Tel. 972 50 93 51
www.sonoraudiofons.com